

Budulínek - Svěrák / Uhlíř

Sotva Budulínek
vymotal se z plínek,
šel na vychování
do chaloupky v stráni
u lesa tmavého,
velmi hlubokého.

S babičkou a s dědou
zdravý život vedou,
lesní plody jedí,
večer spolu sedí
u stolu velkého
z dřeva borového.

Babička zašla do spíže
a najednou kouká,
prázdný je pytlík od rýže,
taky došla mouka.

Dědečku, není vyhnutí,
půjdem nakupovat.
Budulínku, teď řeknu ti,
jak se musíš chovat.

Budeš tu celý den sám,
na másle ti udělám
hrášek, hrášek, hrášek lahodný,
slíbíš-li nám, že budeš hodný.

Budu-, budu-, Budulínku,
budeš hodný kluk?
Budu, budu, na mou duši,
budu, ani muk.

Na srdce ti klademe,
až ve městě budeme,
nesmíš, nesmíš dveře otvírat,
mohly by se hrozná věc stát.

Starouškové zlatí,
co slíbím, to platí.
Nebojte se o mě,
že budu sám v domě
u lesa tmavého,
velmi hlubokého.

Přijďte třeba za tmy,
vždyť jsem samostatný.
Nikoho nepustím,
do hrášku se pustím
u stolu velkého
z dřeva borového.

A tak šli po cestě,
brzy byli ve městě.

Tady je třeba povědět,
že babičku s dědou
živila hudba spoustu let

a leccos ještě svedou.

Babička hraje na bicí
děd na housle umí,
před sebou mají krabici
na pětikoruny.

Přispějte prosím na rýži
a na mouku hladkou.
Dřív, než se večer přiblíží,
musíme domů zkratkou.

Lidí je plné náměstí,
každý něco hodí,
doma však číhá neštěstí,
kolem domku chodí.

Obchází tam a sem,
liška s dlouhým ocasem.
Na dveře ťuky-ťuk,
na stole kašičku,
v těle malou dušičku.

Budulínku, dej mi hrášku,
povozím tě na ocásku.
Povozím tě po bytě,
otevři mi, prosím tě.
Ani nápad, ani nápad!
Já to musím všechno spapat,
dveře nechám zamčené,
nepustím tě, ne, ne, ne.
Ne, ne, ne.

Slituj se trošičku,
roztomilý hošíčku,
kdybys měl hlad jako my,
nebyl bys tak lakomý.

Úlisná liška dotírá,
láká Budulínka,
chlapeček dveře otvírá
a je tu skulinka.

Už ho veze po kuchyni,
už jsou v síni,
už jsou v síni.
Už se drží za chlupy,
už jsou venku z chalupy.

Kam to letíš, liško zrádná,
vždyť tu není cesta žádná.
Neptej se a drž se mě,
zalezeme do země,
do země.

Dědeček s babičkou
hledaj' vnoučka se svíčkou.
Našli jen, našli jen
liščí chlupy u kamen.
Jdou a jdou doubravou,
housle s bicí soupravou,
jdou a jdou až k noře

zahráti té potvoře.

Vylezte, lištičky, ven,
hrajeme vám na buben,
hrajeme vám také na skřipky,
že se tu popelí dvě slípky.

Prej jsou tady slepice,
ty mám ráda nejvíce.
Honem, děti, honem ven z nory,
udělám vám k tomu brambory.

Už jsme je odchytli,
jsou v pytli, jsou v pytli.
Už jsou tam svázané,
byly málo mazané.

A tak Budulínek
doma u kamínek
vesele se hřeje,
je rád, že je kde je.
U lesa tmavého,
velmi hlubokého.

S babičkou a s dědou
zdravý život vedou,
lesní plody jedí,
večer spolu sedí
u stolu velkého
z dřeva borového.